

artikel 4, 29 og 45 ikke gælder for en sådan procedure.

Imidlertid styres organisationen af ansættelsesforholdene i Fællesskabet af visse almindelige retsprincipper, bl.a. om ligebehandling og beskyttelse af den berettigede forventning, som ikke kan tilsidesættes inden for rammerne af en procedure, herunder en turnusordning for personalet, som ikke udtrykkeligt er fastsat i vedtægten. Anvendelsen af disse principper må medføre, dels at administrationen er forpligtet til at foretage en forskriftsmæssig sammenligning af ansøgernes fortjenester, og dels, at administrationen, når den har besluttet at besætte en bestemt funktion gennem en sådan procedure, bør gennemføre proceduren forskriftsmæssigt ved at respektere de udtryk, som er

anvendt i det offentliggjorte stillingsopslag, før den går over til at indkalde eksperter ansøgere under en ganske anden procedure.

2. Afgørelsen om at afslutte turnusproceduren uden at besætte den omhandlede funktion ved at udnævne en intern ansøger holder sig inden for den skønsmargin, som ansættelsesmyndigheden har på området. Når administrationen således ikke er forpligtet til at afslutte en iværksat ansættelsesprocedure i henhold til vedtægtens artikel 29 med henblik på at besætte en ledig stilling, må dette princip så meget desto mere finde analog anvendelse i det tilfælde, hvor administrationen har indkaldt interne ansøgere som et led i personalets turnusordning.

RETTENS DOM (Fjerde Afdeling)
6. juli 1993 *

I sag T-32/92,

Lars Bo Rasmussen, tjenestemand ved Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, Dalheim (Luxembourg), ved advokat Jean-Noël Louis, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos Fiduciaire Myson SARL, 1, rue Glesener,

sagsøger,

* Processprog: fransk.

mod

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved juridisk konsulent Joseph Griesmar og Ana Marie Alves Vieira, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg hos Nicola Anecchino, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Wagner-Centret, Kirchberg,

sagsøgt,

angående en påstand om annullation af Kommissionens afslag på sagsøgerens ansøgning om en stilling, som var opslået ledig ved stillingsopslag nr. 587, og af Kommissionens afgørelse om at besætte den ledige stilling ved at indkalde eksterne ansøgere til en midlertidig stilling i lønklasse A3,

har

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET I FØRSTE INSTANS
(Fjerde Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, C.W. Bellamy, og dommerne H. Kirschner og C.P. Briët,

justitssekretær: H. Jung,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter mundtlig forhandling den den 18. marts 1993,

afsagt følgende

Dom

Sagens faktiske omstændigheder

- 1 Sagsøgeren er tjenestemand i lønklasse A5 ved Kommissionen. Det fremgår af hans personlige akter, som i overensstemmelse med artikel 26, stk. 2, i vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber (herefter benævnt »vedtægten«) er blevet oversendt til Rettens Justitskontor, at han i 1975 blev ansat af Kommissionen som fuldmægtig i lønklasse A6 og tilknyttet Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer, hvor han havde til opgave at opstille tabeller

til brug for *De Europæiske Fællesskabers Tidende*. Efter at have gjort midlertidig tjeneste i Statistisk Kontor fra 1981 til 1983 varetog han dernæst, stadig som fuldmægtig (og fra 1989 som ekspeditionssekretær) opgaver af sproglig art inden for Oversættelsesdirektoratet; fra den 1. marts 1991 har han været tilknyttet Sekretariatet for Det Rådgivende Udvalg for Sikkerhed, Hygiejne og Sundhedsbeskyttelse på Arbejdspladsen under Generaldirektoratet for Beskæftigelse, Arbejdsmarkedsrelationer og Sociale Anliggender, ligeledes ved Kommissionen i Luxembourg.

- 2 Kommissionen har indført en rotationsordning for personalet ved Presse- og Informationskontorerne i Fællesskabets medlemsstater. Bestemmelserne vedrørende denne ordning, som blev fastsat den 24. november 1976 (herefter benævnt »bestemmelserne af 24.11.1976«) lyder bl.a. således:

»Rotation sker i princippet som almindelig rotation, der hver gang vedrører en del af de ansatte tjenestemænd, således at tjenestens kontinuitet bevares.

...

Som et led i den almindelige rotation placeres tjenestemændene med deres stilling på budgettet.«

De berørte tjenestemænd udpeges af et udvalg (herefter benævnt »turnusudvalget«), som består af fire generaldirektører.

- 3 Den 11. november 1990 offentliggjorde Kommissionen en meddelelse om »Stilling nr. 587« (herefter benævnt »stillingsopslag nr. 587«) og oplyste Kommissionens personale om, at Generaldirektoratet for AV-sektoren, Information, Kommunikation og Kultur (GD X) inden for rammerne af turnusordningen ville ansætte en tjenestemand i lønklasse A3/A4/A5 som chef for kontoret i Lissabon. Ansøgeren skulle bl.a. været i besiddelse af:

- et dybtgående kendskab til de politiske, økonomiske og sociale problemer i Portugal
  - særdeles godt kendskab til de forskellige informations- og medieorganisationer i Portugal, og
  - et udmærket kendskab til portugisisk.
- 4 Sagsøgeren indgav ansøgning den 28. november 1990.
-
- 5 Den 20. december 1990 konkluderede turnusudvalget efter henstilling fra et af sine medlemmer, at ingen af de to ansøgere havde alle de krævede kvalifikationer. Den 21. januar 1991 besluttede ansættelsesmyndigheden at »tage turnusudvalgets udtalelse til efterretning hvad angår de interne ansøgere og afslutte turnusproceduren; at ansætte en midlertidigt ansat i lønklasse A3 ved Fællesskabets kontor i Portugal (Lissabon); at iværksætte proceduren med henblik på ekstern udvælgelse som besluttet af Kommissionen vedrørende midlertidigt ansatte« (se dokument PERS(91) 24, fremlagt af Kommissionen på Rettens anmodning).
- 6 I februar 1991 annoncerede Kommissionen i pressen med henblik på ansættelse af en højt kvalificeret midlertidigt ansat i lønklasse A3 som direktør for Kommissionens kontor i Lissabon. Der krævedes de samme kvalifikationer som i stillingsopslag nr. 587, dog med visse forskelle. I annoncen blev det præciseret, at ansøgninger fra tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber ikke ville blive taget i betragtning.

- 7 Herefter rettede sagsøgeren den 21. februar 1991 henvendelse til ansættelsesmyndigheden for at få oplyst, hvad der var sket med hans ansøgning, og hvornår det rådgivende udvalg havde truffet afgørelsen om, at den ledige stilling skulle være i lønklasse A3, samt med henblik på at få oplyst, om den i vedtægtens artikel 29 fastlagte fremgangsmåde ved besættelse af ledige stillinger var blevet fulgt.
- 8 Generaldirektøren for personale og administration besvarede den 29. april 1991 denne henvendelse, idet han gengav indholdet af afgørelserne af 21. januar 1991 og præciserede, at turnusudvalgets udtalelse »bl.a. byggede på en konstatering af, at De ikke opfylder betingelserne om kendskab til de politiske, økonomiske og sociale problemer i Portugal og erfaring inden for informations- og medieområderne«.
- 9 Den 22. juli 1991 indbragte sagsøgeren i medfør af vedtægtens artikel 90 en klage, hvori han gjorde gældende, at afgørelserne om ikke at udvælge ham i forbindelse med stillingsopslag nr. 587 og om at besætte stillingen som chef for kontoret i Portugal med en midlertidigt ansat i lønklasse A3 ikke var forskriftsmæssige, var ulovlige og behæftede med formelle mangler og indholdsmangler.
- 10 Ved afgørelse af 9. januar 1992, som blev meddelt sagsøgeren ved skrivelse af 15. januar 1992, afviste Kommissionen klagen.

Retsforhandlingerne

- 11 Ved stævning indleveret på Rettens Justitskontor den 30. april 1992 har sagsøgeren herefter anlagt denne sag.
- 12 På grundlag af den refererende dommers rapport har Retten besluttet at indlede den mundtlige forhandling uden forudgående bevisoptagelse, men at stille parterne en række spørgsmål og anmode Kommissionen om at fremlægge visse dokumenter.

- 13 Retsmødet fandt sted den 18. marts 1993. Parterne afgav mundtlige indlæg og besvarede de af Retten stillede spørgsmål.

Parternes påstande

- 14 Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:
- Afslaget på sagsøgerens ansøgning til stilling nr. 587, opslået den 11. november 1990, annulleres.
  - Administrationens afgørelse om at besætte den ledige stilling ved at indkalde eksterne ansøgere til en midlertidig stilling i lønklasse A3 annulleres.
  - Sagsøgte tilpligtes at betale sagens omkostninger.
- 15 Sagsøgte har nedlagt følgende påstande:
- Frifindelse.
  - Afgørelse om sagens omkostninger træffes efter de gældende regler.

Parternes argumenter

- 16 Til støtte for sine påstande har sagsøgeren påberåbt sig to anbringender, henholdsvis tilsidesættelse af vedtægtens artikel 4 og 29, for så vidt de foreskriver,

at en ledig stilling i første række skal besættes ved forfremmelse eller forflyttelse, og tilsidesættelse af vedtægtens artikel 45, for så vidt den foreskriver, at der skal ske en behørig sammenligning af ansøgningerne om forfremmelse eller forflyttelse.

Parternes argumenter vedrørende første anbringende

- 17 Sagsøgeren har gjort gældende, at den omhandlede procedure, der blev indledt med stillingsopslag nr. 587, var en procedure til forfremmelse/forflyttelse og som sådan underlagt bestemmelserne i vedtægtens artikel 4 og 29. Ansættelsesmyndigheden havde været forpligtet til at overholde den rækkefølge, der er fastlagt i disse bestemmelser, før der er blevet indkaldt eksterne ansøgere. Nærmere bestemt blev denne beslutning taget i strid med den rækkefølge, som følger af vedtægtens artikel 29, stk. 1 (jf. Rettens dom af 12.2.1992, sag T-52/90, Volger mod Parlamentet, Sml. II, s. 121, præmis 19). Når henses til de betydelige ændringer i opslaget efter eksterne ansøgere, hvad angår de krævede kvalifikationer, kan dette opslag på ingen måde udgøre en fortsættelse af den procedure, der var blevet indledt med stillingsopslag nr. 587.
- 18 Ifølge sagsøgte er den omhandlede procedure en turnusordning, hvorefter tjenestemændene placeres med deres stilling, og i modsætning til en forflyttelse forudsættes det derfor ikke, at der er en ledig stilling som krævet i vedtægtens artikel 4 og 29 (se Domstolens dom af 24.2.1991, forenede sager 161/80 og 162/80, Carbognani og Coda Zabetta mod Kommissionen, Sml. s. 543, præmis 19, og af 17.12.1981, sag 791/79, Demont mod Kommissionen, Sml. s. 3105). Kommissionen har subsidiært gjort gældende, at såfremt der havde været en ledig stilling, ville ansættelsesmyndigheden ikke have være forpligtet til at afslutte den ansættelsesprocedure, der var iværksat i henhold til vedtægtens artikel 29, med henblik på at besætte stillingen (jf. senest Rettens dom af 14.2.1990, sag T-38/89, Hochbaum mod Kommissionen, Sml. II, s. 43).
- 19 Sagsøgeren har heroverfor anført, at en turnusordning i sig selv ikke indebærer, at der er en ledig stilling, og at den procedure, der er fastlagt i vedtægtens artikel 4 og 29, ikke finder anvendelse på omplacering af en tjenestemand med dennes stilling, når der ikke herved åbnes en ledig stilling. Sagsøger har ikke desto mindre gjort gældende, at turnusordningen har medført en almindelig bevægelighed, og at

turnusudvalget er blevet oprettet med henblik på at føre kontrol hermed og ikke for at foretage ansættelser af nye tjenestemænd og/eller ansatte. I dette tilfælde har der ikke været en almindelig turnus, og stillingsopslag nr. 587 vedrørte besættelsen af en ledig stilling. Den af sagsøgte citerede retspraksis skulle derfor ikke finde anvendelse i dette tilfælde. Sagsøgeren har med henvisning til Domstolens dom af 9. februar 1984 (forenede sager 316/82 og 40/83, Kohler mod Revisionsretten, Sml. s. 641, præmis 22) gjort gældende, at Kommissionen, når den ikke gennemførte en procedure, som var indledt i medfør af vedtægtens artikel 29, havde været forpligtet til at angive årsagerne hertil, men har undladt dette.

Parternes argumenter vedrørende andet anbringende

- 20 Sagsøgte har påstået det andet anbringende om tilsidesættelse af vedtægtens artikel 45 afvist, fordi det ikke var blevet fremført under sagens administrative fase.
- 21 Sagsøgeren har hertil anført, at når han i sin klage har henvist til ordningen til besættelse af stillinger på mellemliderniveau, som omhandlet i Kommissionens beslutning af 19. juli 1988, har han påberåbt sig, at der er sket tilsidesættelse af den fremgangsmåde, som er gennemført ved vedtægtens artikel 45, selv om han ikke udtrykkeligt har nævnt artiklens nummer. Sagsøgeren har desuden bemærket, at Kommissionen i sit afslag på hans klage har anført, at den har et vidt skøn, når den skal sammenligne ansøgernes fortjenester. Afgørelsen af 19. juli 1988 og sammenligningen af ansøgernes fortjenester med henblik på en ledig stilling er begge dele noget, som hører ind under anvendelsesområdet for vedtægtens artikel 45.
- 22 Med hensyn til realiteten har sagsøgeren henvist til den nævnte dom Volger mod Parlamentet, hvorefter behandlingen af ansøgninger om forflyttelse eller om forfremmelse skal ske i overensstemmelse med bestemmelserne i vedtægtens artikel 45, som udtrykkeligt foreskriver en sammenligning af fortjenesterne hos de tjenestemænd, der kan komme i betragtning ved forfremmelsen, og de afgivne udtalelser om dem.

- 23 I dette tilfælde har man ikke blot undladt at høre sagsøgeren forud for afslaget på ansøgningen og beslutningen om at gå over til den eksterne udvælgelsesprocedure, men man har end ikke efterset hans personlige akter med de udtalelser, som nævnes i afslaget på klagen som begrundelse for at have undladt en samtale.
- 24 Sagsøgeren har desuden gjort gældende, at den anfægtede afgørelse er blevet vedtaget efter en ukorrekt fremgangsmåde, der navnlig er behæftet med et åbenbart fejlskøn. Sagsøgeren har i den forbindelse henvist sin bedømmelse af 9. oktober 1992 vedrørende perioden fra den 1. juli 1989 til den 30. juni 1991, hvoraf det skulle fremgå, at sagsøgeren havde gjort sig bekendt med de forskellige informations- og medieområder i Portugal og således var i besiddelse af de kvalifikationer, som blev krævet i stillingsopslag 587.
- 25 Sagsøgte har i svarskriftet gjort gældende, at henvisningen til den nævnte dom Volger mod Parlamentet ikke er relevant, fordi udtalelserne om sagsøgeren rent faktisk er blevet efterset og hans fortjenester tilbørligt vurderet med henblik på de betingelser, der krævedes med hensyn til besættelse af stilling nr. 587. Sagsøgte har ligeledes gjort gældende, at ansættelsesmyndigheden ikke er forpligtet til af sig selv at gennemføre samtaler med ansøgere til en bestemt stilling. Turnusudvalget, der var i besiddelse af udtalelserne om sagsøgeren og dennes detaljerede ansøgning, havde været i stand til at vurdere sagsøgerens fortjenester.
- 26 Sagsøgte har endelig bestridt, at den af sagsøgeren påberåbte sidste bedømmelse er relevant. Dels vedrørte denne bedømmelse en periode, der endnu ikke var afsluttet på tidspunktet for den omtvistede ansættelsesprocedure, dels fremgik det deraf hverken, at sagsøgeren havde et særdeles godt kendskab til portugisiske medier eller et dybtgående kendskab til landets politiske, økonomiske og sociale problemer, de to kvalifikationer, der blev krævet i stillingsopslag nr. 587.
- 27 Sagsøgeren har i replikken gjort gældende og under retsmødet fremhævet, at det med hensyn til hans personlige akter fremgår af de af sagsøgte fremlagte dokumenter, at de var blevet efterset elleve måneder før, den omtvistede stilling blev opslået,

hvilket skulle bevise, at ansættelsesmyndigheden ikke gyldigt har kunnet vurdere hans fortjenester. Kommissionen har i duplikken og under retsmødet indskrænket sig til at gøre gældende, at sagsøgerens personlige akter var »til rådighed« for medlemmerne af turnusudvalget, og at de har haft »mulighed« for at efterse dem.

Rettens bemærkninger

Formaliteten

- 28 Med hensyn til Kommissionens påstand om afvisning af sagsøgerens andet anbringende (se præmis 20 og 21) bemærkes, at de relevante principper senest er blevet gengivet dels i Rettens dom af 30. marts 1993 (sag T-4/92, Vardakas mod Kommissionen, Sml. II, s. 357, præmis 16) og dels i Rettens dom af 16. juli 1992 (sag T-1/91, Della Pietra mod Kommissionen, Sml. II, s. 2145, præmis 24). Retten finder, at sagsøgeren — ved i sin klage at gøre gældende, at ansættelsesmyndigheden ikke var i besiddelse af noget objektivt grundlag til bedømmelse af, hvorvidt han besad de krævede kvalifikationer, med undtagelse af udtalelsen fra turnusudvalget, »som ikke havde efterprøvet fakta«, samt ved de utallige henvisninger til vedtægtens artikel 4 og 29 — forudsætningsvis har klaget over, at Kommissionen ikke havde foretaget en forskriftsmæssig sammenligning af ansøgningerne som krævet i vedtægtens artikel 45, selv om sagsøgeren ikke udtrykkeligt har nævnt denne artikel.
- 29 Retten finder under disse omstændigheder, at stævningen ikke går videre end fastlagt i klagen, og det andet anbringende må derfor antages til realitetsbehandling.
- 30 Retten finder det ikke nødvendigt at underkaste de øvrige spørgsmål om sagens mulige afvisning en detaljeret undersøgelse, når henses til Rettens afgørelse af sagens realitet (se nedenfor).

Realiteten

- 31 Retten finder det indledningsvis nødvendigt at give en retlig karakteristik af den omhandlede procedure og navnlig at fastlægge, om bestemmelserne i vedtægtens artikel 4, 29 og 45 finder anvendelse under en sådan procedure.

Den omhandlede procedures retlige karakter

- 32 I medfør af vedtægtens artikel 4 kan udnævnelse eller forfremmelse kun ske til en »ledig stilling«, som skal bekendtgøres for personalet. Når der foreligger en sådan »ledig stilling«, er det i vedtægtens artikel 29, stk. 1, bestemt, at ansættelsesmyndigheden først skal undersøge mulighederne for forfremmelse eller forflyttelse inden for institutionen, dernæst mulighederne for gennemførelse af udvælgelsesprøver inden for institutionen og endelig ansøgningerne om overflyttelse indgivet af tjenestemænd i andre institutioner, før man indleder en udvælgelsesprocedure. I medfør af vedtægtens artikel 45, stk. 1, sker forfremmelse udelukkende på grundlag af en udvælgelse blandt de tjenestemænd, der kan komme i betragtning ved forfremmelsen, efter sammenligning af deres fortjenester og de afgivne udtalelser om dem.
- 33 Retten bemærker — og parterne er enige i dette punkt — at bestemmelserne i vedtægtens artikel 4 og 29 udelukkende finder anvendelse i tilfælde af en »ledig stilling« i den i disse artikler omhandlede betydning. En genplacering af en tjenestemand i mangel af en sådan »ledig stilling« er følgelig ikke en forfremmelse eller en forflyttelse i den i de nævnte artikler 4 og 29 omhandlede betydning. Vedtægtens artikel 45 finder ligeledes kun anvendelse på forfremmelser i de nævnte artiklers betydning. Retten må derfor tage stilling til, om den omhandlede procedure vedrørte en »ledig stilling«, således som dette udtryk skal forstås i vedtægten.
- 34 Retten finder, at det forhold, at der er en ledig stilling, jf. vedtægtens artikel 4 og 29, forudsætter, at stillingen ikke figurerer blandt det antal faste stillinger (»stillinger på budgettet« som omhandlede i bestemmelserne af 24.11.1976) i den stillingsoversigt, som i overensstemmelse med vedtægtens artikel 6 er bilagt den afdeling i budgettet, der vedrører den omhandlede institution, og som for hver kategori og tjenestegruppe fastsætter antallet af stillinger i hver lønklasse inden for hver stillingsgruppe.

- 35 I dette tilfælde fremgår det af stillingsopslag nr. 587 og af Kommissionens fremlagte dokumenter og forklaringer, at den omhandlede procedure indgår i en rotationsordning, som blev gennemført ved bestemmelserne af 24. november 1976. Disse bestemmelser fastlægger principielt en almindelig turnusordning, men ordningen må nødvendigvis ligeledes finde anvendelse på enkelttilfælde, f.eks. som følge af dødsfald, afskedigelse efter ansøgning eller enkeltstående genplaceringer af tjenstlige grunde. I sådanne enkelttilfælde — såvel som i tilfælde af en almindelig omroking — bygger turnusordningen på det princip, at den pågældende tjenestemand placeres med sin stilling.
- 36 Uden at det er blevet bestridt af sagsøgeren, har Kommissionen gjort gældende, at den tidligere chef for Pressekontoret i Lissabon var blevet omplaceret til Tokyo med sin stilling, og at Kommissionen med stillingsopslag nr. 587 således søgte efter en tjenestemand, som kunne omplaceres til Lissabon med sin stilling.
- 37 Eftersom den procedure, der blev indledt med stillingsopslag nr. 587, havde til formål at finde en tjenestemand, som kunne genplaceres med sin stilling, og dette stillingsopslag præciserede, at det fremkom »inden for rammerne af den turnusordning, som gælder for kontorerne i Fællesskabet«, kunne det ikke dreje sig om at besætte en ledig stilling, som omhandlet i vedtægtens artikel 4 og 29.
- 38 Dette resultat ændres ikke af sagsøgerens argumentation, hvorefter det kan udledes, at der i dette tilfælde var en ledig stilling, dels fordi hvervet som chef for kontoret i Lissabon blev varetaget permanent, og dels, fordi der senere blev udnævnte en midlertidigt ansat i lønklasse A3 til at varetage denne funktion.
- 39 Spørgsmålet om, hvorvidt der foreligger en given »funktion« i modsætning til en »stilling«, henhører under institutionens kompetence til at organisere sine tjenestegrene, mens det for spørgsmålet om, hvorvidt der foreligger en ledig stilling, er afgørende, om en stilling ikke er blevet besat blandt det samlede antal faste stillinger, der er fastsat ved budgettet. For så vidt budgettet ikke definerer de funktioner,

blandt hvilke dette samlede antal stillinger skal fordeles, kan det ikke af den blotte omstændighed, at hvervet som chef for kontoret i Lissabon er forblevet midlertidigt ubesat efter omplaceringen af den foregående chef for kontoret med hans stilling, udledes, at der i Lissabon var en ledig stilling i vedtægtens forstand.

- 40 Hvad angår den senere ansættelse af en midlertidigt ansat, fremgår det af Kommissionens oplysninger for Retten, at denne midlertidigt ansatte er blevet udnævnt i henhold til artikel 2, litra a), i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Fællesskaberne (herefter benævnt »AØA«), det vil sige med henblik på at beklæde en stilling i den liste over stillinger, der findes som bilag til den afdeling i budgettet, der vedrører hver institution, og som af budgetmyndighederne er betegnet som midlertidig. Det er følgelig ikke muligt at udlede af udnævnelsen af en midlertidigt ansat i henhold til AØA's artikel 2, litra a) — til forskel fra en udnævnelse i henhold til AØA's artikel 2, litra b), som angår personale, der ansættes med henblik på midlertidigt at beklæde en fast stilling — at der forud har været en fast stilling.
- 41 Endelig bemærker Retten, at selv om den af Kommissionen anvendte terminologi — navnlig udtrykket »stilling« i stillingsopslag nr. 587 og i meddelelsen til sagsøgeren om, at ansættelsesmyndigheden »ikke har kunnet ansætte Dem i stillingen« — kunne give anledning til forvirring, er parternes anvendelse af en mindre velegnet terminologi ikke af en sådan karakter, at der ændres ved Rettens analyse af de retlige forhold.

Konsekvenserne af den omhandlede procedures retlige karakter

- 42 Det følger af denne analyse, at bestemmelserne i vedtægtens artikel 4, 29 og 45 ikke gælder for den procedure, der her er tale om, og følgelig, at sagsøgerens anbringender, for så vidt som de bygger på disse bestemmelser, ikke kan lægges til grund.

- 43 Retten bemærker imidlertid, at organisationen af ansættelsesforholdene i Fællesskabet styres af visse almindelige retsprincipper, bl.a. om ligebehandling og beskyttelse af den berettigede forventning. Det fremgår forudsætningsvis af den retsbeskyttelsesordning for tjenestemænd, som er gennemført ved vedtægten, at disse principper ikke kan tilsidesættes inden for rammerne af en procedure, som ikke udtrykkeligt er fastsat i vedtægten, som den omhandlede turnusordning. Retten finder, at anvendelsen af disse principper under en sådan procedure dels må medføre, at administrationen er forpligtet til at foretage en forskriftsmæssig sammenligning af ansøgernes fortjenester, og dels at administrationen, når den har besluttet at besætte en bestemt funktion gennem en sådan procedure, bør gennemføre proceduren forskriftsmæssig ved at respektere de udtryk, som er anvendt i det offentliggjorte stillingsopslag, før den går over til at indkalde eksterne ansøgere under en ganske anden procedure.
- 44 Det er i lyset af disse betragtninger, man må undersøge de klagepunkter, der ligger til grund for sagsøgerens to anbringender.

Sammenligningen af ansøgernes fortjenester

- 45 Det fremgår af de dokumenter, som sagsøgte har fremlagt, at de to ansøgninger, hvoraf sagsøgerens var den ene, er blevet behandlet af et af medlemmerne i turnusudvalget, som nåede frem til, at ingen af dem opfyldte alle de krævede kvalifikationer i stillingsopslag nr. 587, og at udvalget dernæst i sin udtalelse bekræftede denne konklusion. Ansættelsesmyndighedens afgørelse af 21. januar 1991 blev truffet på grundlag af denne udtalelse.
- 46 Retten bemærker ligeledes, at sagsøgerens ansøgning — foruden en kortfattet opregning af de hverv, som han havde udført for Kommissionen (se præmis 1) — indeholdt en beskrivelse af hans videregående uddannelse og de stillinger, som han havde beklædt, før han blev ansat af Kommissionen. Det fremgår heraf, at sagsøgeren havde gennemført sin videregående uddannelse på det økonomiske og politiske område i Danmark, i USA, i Storbritannien, i Schweiz og i Frankrig, og at

han, før han blev ansat i Kommissionen, i Danmark havde arbejdet med undervisning på de højere læreanstalter og som virksomhedsleder. Bortset fra en afkrydsning i kolonnen for sprogkundskaber ud for »meget godt« i portugisisk, indeholdt ansøgningen ingen henvisning til kundskaber om eller erfaringer med relation til Portugal og spørgsmålene i forbindelse hermed. Det følger heraf, at ansøgningen ikke gjorde det muligt for ansættelsesmyndigheden at nå frem til, at sagsøgeren kunne opfylde de krav, der blev stillet i stillingsopslag nr. 587.

- 47 Når endvidere henses til, at ansættelsesmyndigheden har vide skønsmæssige beføjelser på området, var dennes afgørelse om at forkaste sagsøgerens ansøgning, fordi han ikke opfyldte betingelserne om kendskab til de politiske, økonomiske og sociale problemer i Portugal og havde erfaring inden for informations- og medieområderne, under disse omstændigheder i overensstemmelse med ansøgningen.
- 48 Inden for rammerne af et stillingsopslag med henblik på ansøgninger til en særlig funktion til besættelse i overensstemmelse med en turnusordning som den i sagen omhandlede finder Retten, at administrationen ikke af sig selv skal give den ansøger, som ikke i sin ansøgning har anført, at han opfylder de betingelser, som er stillet i den omhandlede stillingsopslag, endnu en mulighed for at bevise, at han rent faktisk opfylder disse krav. Turnusudvalgets konklusion, som fremkom efter behandling af sagsøgerens ansøgning, ifølge hvilken han ikke opfyldte alle de krævede kvalifikationskrav, må derfor betragtes som værende forskriftsmæssig.
- 49 Sagsøgeren har anført, at dokumenterne vedrørende hans tjenesteforhold ikke er blevet eftersat. Retten må konstatere, at sagsøgtens forsikring — givet i svaret på sagsøgerens klage og på ny i svarskriftet — om, at disse dokumenter er blevet eftersat, da sagsøgerens ansøgning blev behandlet, synes afkræftet gennem de notater

om udlånsanmodninger, der findes på aktsamlingen, og som er fremlagt af sagsøgte selv.

- 50 Imidlertid var et eftersyn af de dokumenter, der vedrørte sagsøgerens tjenesteforhold, ikke nødvendigt, når det ikke fremgik af ansøgningen, at den pågældende havde de i stillingsopslag nr. 587 krævede kvalifikationer.
- 51 Retten bemærker desuden, at disse dokumenter ikke indeholder noget, som på det pågældende tidspunkt kunne fortælle administrationen, at sagsøgeren havde de relevante kundskaber med hensyn de i stillingsopslag nr. 587 stillede betingelser. Under alle omstændigheder er det således ikke bevist, at ansættelsesmyndigheden har begået en åbenbar fejl.
- 52 Det bemærkes endelig, at bedømmelsen af sagsøgeren af 9. oktober 1992, som er udfærdiget efter sagens faktum, ikke er af betydning for vurderingen af turnusudvalgets afgørelse af 20. december 1990. At denne bedømmelse ikke blev efterset kan således ikke medføre, at den omhandlede procedure ikke er forskriftsmæssig.
- 53 Heraf følger, at sagsøgeren ikke har bevist, at den sammenligning af fortjenester, som skulle gennemføres inden for rammerne af den omhandlede turnusprocedure, ikke var forskriftsmæssig.

Hvorvidt interne ansøgninger skal tages i betragtning, før der indkaldes eksterne ansøgninger

- 54 Det fremgår af det foregående, at ansættelsesmyndigheden, da den offentliggjorde stillingsopslag nr. 587, indkaldte interne ansøgninger inden for rammerne af en turnusordning, og at denne procedure ved ansættelsesmyndighedens afgørelse af 21. januar 1991 blev forskriftsmæssigt afsluttet efter en korrekt sammenligning af ansøgenes fortjenester. De interne ansøgninger er således blevet taget i betragtning forud for de eksterne ansøgninger.
- 55 Afgørelsen om at afslutte turnusproceduren uden at besætte den omhandlede funktion ved at udnævne en intern ansøger holder sig inden for den skønsmargin, som ansættelsesmyndigheden har på området. Når denne således ifølge fast praksis ikke er forpligtet til at afslutte en iværksat ansættelsesprocedure i henhold til vedtægtens artikel 29 (jf. bl.a. den nævnte dom Hochbaum mod Kommissionen, præmis 15), må dette princip så meget desto mere finde analog anvendelse i dette tilfælde.
- 56 Hvad angår begrundelsen for afgørelsen om ikke at udfylde funktionen inden for rammen af turnusordningen, fremgår det klart af den til sagsøgeren den 29. april 1991 fremsendte meddelelse som svar på sagsøgerens anmodning om oplysninger af 21. februar 1991, at ansættelsesmyndigheden har truffet denne afgørelse på baggrund af turnusudvalgets udtalelse, hvorefter »ingen af ansøgerne havde alle de krævede kvalifikationer«. Sagsøgeren har således i tide haft kendskab til de relevante begrundelser for denne afgørelse. Den givne begrundelse bekræftes desuden af de dokumenter vedrørende nævnte afgørelse, som sagsøgte på Rettens anmodning har fremlagt. Den nævnte dom Kohler mod Revisionsretten, som vedrørte en person, der havde bestået en udvælgelsesprøve, er under alle omstændigheder ikke relevant.
- 57 Det følger heraf, at såvel afgørelsen om at afslutte turnusproceduren uden at besætte den omhandlede stilling ved at udnævnte en intern ansøger som afgørelsen om at indkalde eksterne ansøgninger var forskriftsmæssig.

58 Sagsøgte må derfor i det hele frifindes.

Sagens omkostninger

59 I henhold til artikel 87, stk. 2, i procesreglementet pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. I henhold til procesreglementets artikel 88 bærer institutionerne dog selv deres egne omkostninger i tvister mellem Fællesskaberne og deres ansatte.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

RET TEN (Fjerde Afdeling)

- 1) Kommissionen frifindes.
- 2) Hver part bærer sine omkostninger.

Bellamy

Kirschner

Briët

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 6. juli 1993.

H. Jung
Justitssekretær

C.W. Bellamy
Afdelingsformand